

سنت «مواسات»، زمینه‌ساز تحول درونی انسان در ماه تحول طبیعت

ولیت حوزه علمیه مروی تصریح کرد: ماه فروردین و نو شدن نظام آفرینش باید موجب نو شدن روحیات ما باشد و با مواسات به یاری کسانی بپردازیم که در تنگنا هستند. این امر موجب تعالی انسان و حیات مجدد و واقعی انسان می‌شود.

تولیت حوزه علمیه مروی تصریح کرد: ماه فروردین و نو شدن نظام آفرینش باید موجب نو شدن روحیات ما باشد و با مواسات به یاری کسانی بپردازیم که در تنگنا هستند. این امر موجب تعالی انسان و حیات مجدد و واقعی انسان می‌شود.

آیت‌الله محمدباقر تحریری، تولیت حوزه علمیه مروی و استاد اخلاق حوزه علمیه در گفت‌وگو با ایکننا، به توضیح درباره ضرورت تحول خواهی معنوی همزمان با تحول طبیعت پرداخته است. متن این گفت‌وگو از نظر می‌گذرد:

ایام ماه فروردین مصادف با ایام و لیالی ماه مبارک شعبان است. رحمت‌های بیکران الهی در ماه شعبان که ماه نبی رحمت است از جانب خدای متعال سرازیر است. پیامبر(ص) فرمود «الشعبان شهری»، یعنی ماه شعبان انتساب به من دارد؛ پیامبری که نبی رحمت است، رحمة للعالمین است. ماه شعبان بعد از مبعث نبی اکرم(ص) واقع شده است. خود مبعث بالاترین نعمت خدای متعال بر بشریت است؛ مخصوصاً بر مؤمنین، چنانکه در سوره آل عمران می‌خوانیم خدا بر مؤمنین منت نهاد که پیامبری از جنش خودشان فرستاد تا برای آنها تلاوت کتاب کند و کتاب را به آنها تعلیم بدهد و آنها را از آلودگی‌ها پاک بگرداند.

ماه فروردین ماه تحول است. نظام آفرینش به دست خدای متعال از رکود به نو شدن و جدید شدن و حیات مجدد پیدا کردن سوق می‌کند. در واقع نظام طبیعت در پاییز و زمستان یک رکودی در حیاتش پیدا می‌کند و در بهار نو می‌شود. خدای متعال این آیت و نشانه طبیعی را برای ما نشانه‌ای از عظمت خودش قرار دهد و در آیات قرآنی به طور مکرر به این تحولات تصریح می‌کند.

ما هم همواره با این تحولات همراه هستیم. قطعاً انسان در اثر این تحول یک نشاط دیگری پیدا می‌کند. همین طور موجب می‌شود ایرانی‌ها به لحاظ آن رسم و رسومی که از سابق داشتند اول فروردین را عید بگیرند. این عید یک مزایای خوبی دارد و آن این است که انسان در ارتباط با دیگران قرار می‌گیرد و این ارتباط را نو می‌کند. تجدید ارتباط پیدا کردن با خویشاوندان و دوستان مبتنی بر آن تحول خاصی است که ما باید در روحمان پیدا کنیم.

ما در این ایام زندگی مان را تمیز می‌کنیم. این تمیزی بسیار کار خوبی است. باید در همه فصول سال باشد. در اثر این تحول باید تحولات روحی خاصی برای ما پیدا شود؛ از جمله اینکه به فکر مستمندان باشیم. دستورات دینی ما این تعالیم را به ما می‌دهد. امت اسلامی در این بحران‌ها خصوصاً در بحران ناشی از این ویروس منحوس یک تحولی ایجاد کرد. گرچه این ویروس یک آسیب‌هایی برای ما پدید آورده ولی تحولاتی هم در پی داشته است از جمله اینکه موجب رشد فکری دانشمندان ما شد و کسانی که در مسئله هسته‌ای و طب فعالیت کردند، رشد علمی پیدا کردند. همچنین عده‌ای هم رشد اخلاقی پیدا کردند. این تحولی که در امت ما پیدا شد در هیچ یکی از امت‌ها و ملت‌ها نظیر نداشت؛ چنین جنب و جوشی که حاکی از نوع دوستی است در دنیا بی سابقه است.

ما باید سعی کنیم همواره این خط فکری را داشته باشیم؛ خصوصاً در ماه شعبان. پیامبر(ص) در صلوات شعبانیه به این مسئله توجه کردند و فرمودند: خدایا آن لطفی که به من کردی و فضلت را بر من افاضه کردی و مرا به امکاناتی مجهز کردی توفیق بده این امکانات را برای دیگران هم قرار بدهم. این معنا موجب تحول اساسی در زندگانی انسان می‌شود. در تعالیم ما هم این مسائل بسیار دیده شده است و سیره معصومین(ع) مبتنی بر مسئله مواسات بود: «ارزؤنی مؤاساة من فترت علیہ من رزقک بما وسعت علی من فضیک».

ماه فروردین و نو شدن نظام آفرینش باید موجب نو شدن روحیات ما باشد و با مساوات به یاری کسانی بپردازیم که در تنگنا هستند. آنچه برای نو شدن زندگی مان دوست داریم، نو شدن زندگی نیازمندان را هم بخواهیم. این موجب تعالی انسان می‌شود. این امر موجب حیات مجدد و واقعی انسان می‌شود. البته این حیات مراتب دیگری هم دارد و آن ارتباط با خدای متعال است، ارتباط با اهل بیت(ع) است. در ماه شعبان مراتب حیات برای انسان قابل تحقق است و خدای متعال این را برای ما ایجاد می‌کند.

ان شالله وقتی در موقع تحویل سال این دعا را می‌خوانیم به فکر تحول زندگیمان در جنبه تقویت مبانی دین و تقویت اخلاق اسلامی هم باشیم. همانطور که به خانواده مان اهتمام می‌ورزیم به دیگران هم اهمیت بدهیم و این باور را که اولیای دین به ما

فرمودند شما یک خانواده هستید «انما المومنون اخوة» در خودمان تقویت کنیم. همانطور که انسان نسبت به نزدیکانش احساس مسئولیت می کند نسبت به هم نوع و هم دینش هم احساس مسئولیت بکند. از خدای متعال بخواهیم این تحول را بیش از پیش در وجود ما ایجاد کند.